

Fausto Zonaro

★ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ★

FAUSTO ZONARO

Διεθνής "Εκθεσις τῶν Ἀθηνῶν κατέστησε καὶ παρ' ἡμῖν γνωστὴν ἔ-
να τῶν διαπρεπιστέ-
ρων καλλιτεχνῶν, τὸν
ἐν Κωνσταντινουπόλει
κ. Fausto Zonaro.

Ὁ Zonaro ἐγεννήθη
ἐκ μικρᾶς οἰκογενείας

εἰς τὸ χωρίον Μάζι τῆς Παδοῦης τῷ 1854. Ἡ
νεανικὴ του ἡλικία ἀνήκει εἰς τὴν βιοπάλην. Ἐ-
γινε σοβατῆς διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
Ἐὰν ἔγινε καλλιτέχνης, τὸ ὀφείλει εἰς τὴν ἰσχυράν
του θέλησιν. Ἦτο πολὺ μικρὸς, ἀλλ' ὁ ἔρως πρὸς
τὸ καλὸν τὸν ὤθει μακράν. Διήνυε εἰκοσι χιλιόμε-
τρων δρόμον ἀπὸ τοῦ χωρίου του ἵνα μεταβαίνει εἰς
τὸ Κυριακὸν σχολεῖον, ἀψηφὼν τὰς ἐναντιότητας
τῶν πατριῶν μεταβολῶν. Καὶ αὐτό, ἐπὶ δύο ὁλό-
κληρα ἔτη. Ἐν τῷ εἰρημένῳ σχολείῳ ἔλαβε τὸ
πρῶτον βραβεῖον — ἐν τῷ μεταξὺ ὑπηρέτησεν ὡς
στρατιώτης τὴν πατρίδα του ἐπὶ τριετίαν — κα-
ποιος δὲ τὸν ἀνέλαθεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του καὶ
τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχ-
νῶν τῆς Βερώνης, ἐν ᾗ ἔσχε καθηγητὴν τὸν Nani.

Τῷ 1881 τυχὼν καὶ ἄλλης προστασίας, μετέβη εἰς
Ρώμην ἔχων πλέον αὐτοπεποίθησιν καὶ μὲ ἐν ἡραί-
στειον ἰδεῶν, τὸ ὅποιον ἤρξατο ἀναδίδον φλόγας, ἐν
μέσῳ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν μουσείων. Τὸ περιβάλ-
λον ἦτο πρόσφορον, γόνιμον τὸ ἔδαφος πρὸς καλ-
λιέργειαν τοῦ ταλάντου του. Τῷ 1883 ὑποστὰς
ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν
ἔλαβε δίπλωμα καθηγητοῦ τοῦ σχεδίου. Τῷ 1883-
1884 ἐξέθεσε τὰ πρῶτα ἔργα του εἰς τὴν "Εκθεσιν
τῆς Ρώμης. Μετέβη εἰς Νεάπολιν καὶ εἶτα εἰς Βε-
νετίαν, ἐνθα ἐνομρεύθη, διαμείνας μέχρι τοῦ ἔτους
1888. Ἀπῆλθε κατόπιν εἰς Παρίσιους, ἐνθα ἀρῆκεν
ἔχνη αἰσθητὰ τῆς τέχνης του. Τῷ 1889 ἐπεσκέφθη
τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἐνθα καὶ ἐγκατεστάθη ἀπὸ
τὸ 1891. Τῷ 1894 ὁ Zonaro διωργάνωσεν ἰδίαν ἐκ-
θεσιν, ἐκθέσας πλήρη συλλογὴν τῶν ἔργων του ἐν
Παδοῦῃ. Τῷ 1895 ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινουπό-
λιν προσέφερεν εἰς τὸν Σουλτᾶνον ἐν ἔργον του, εἰ-
κονίζον ἐπαισῶδιον τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου,
τοσοῦτον δὲ εὐηρεστήθη ὁ Σουλτᾶνος ἐκ τῆς προ-
φορᾶς, ὥστε εἰς ἀμοιβὴν ἐδῶρσεν εἰς τὸν Zonaro
λαμπρὸν ἀνάκτορον ἐγγύτατα τοῦ Βοσπόρου. Τῷ
1896 ὁ Σουλτᾶνος συνεχίζων τὴν εὐνοίαν, τῷ ἀπέ-
νευσε τὸν τίτλον τοῦ ἰδιαίτερου ζωγράφου του. Ὁ
καλλιτέχνης ἤδη ἔφθασε εἰς τὸν σκοπὸν τῆς υπάρ-
ξεώς του. Ἀλλὰ πόσοι κόποι ἀπητήθησαν, πόσαι
περιπέτειαι παρενετέθησαν, πόσα ἐμπόδια ἐνίκησε!
Ὁ Zonaro διωργάνωσε τὴν Αὐτοκρατορικὴν πινα-
κοθήκην τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀνακτόρων, εἰς ἣν προ-
σέθηκε καὶ ἰδικὰ του ἔργα, ὧν ὑπερέχει τὸ παρι-

στῶν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ κατοικία του ἔχει μεταβληθῇ εἰς Μουσεῖον. Τέσσαρες μεγάλαι αἴθουσαι περιλαμβάνουσι 250 ἔργα καλλιτεχνικά, τὰς ἐπισκέφθησαν δὲ πλείστοι ἐπιφανεῖς ξένοι καὶ πρίγκηπες, ἐν αἷς καὶ ὁ νῦν Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, διάδοχος ὢν. Αἱ καλλιτεχνικαὶ του συλλογαὶ εἶναι τὸ ἐντευνκτήριον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβειων.

Ὁ Zonaro εἶναι τετιμημένος μὲ πολλὰ παράσημα. Τῷ 1899 ἔλαβεν τὸν Ἰταλικὸν Ταξιάρχην, τῷ 1893 τὸ Μετξήδι καὶ εἴτα τὸ ἀνώτερον παράσημον Ὁσμανιέ.

Ὁ Zonaro εἶναι καλλιτέχνης τὴν ψυχὴν. Τίποτε δὲν ἐπίζητεῖ. Μύστης τοῦ χρώματος, πλήρης φωτός. Τὸν χαρακτηρίζει ἐλευθερία ἐκτελέσεως, γνώσις τοῦ σχεδίου. Ὁ Zonaro εὗρε μόνος τὸν δρόμον του, δρόμον ὅστις τιμᾷ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν τέχνην.

Εἰς βιογράφος του ¹⁾ γράφει :

«Δύναται τις ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Zonaro ἐξηγγενίσθη διὰ τῆς ἐργασίας.»

Ὁ Zonaro δὲν εἶναι δοῦλος τῆς τέχνης ἅπ' ἐναντίας, αὐτὸς ὑπεδούλωσε τὴν τέχνην. Ἡ ὕδατογραφία, ἡ ἐλαιογραφία, ἡ μολυβδογραφία, ἡ ἀνθρακογραφία ἐκτελοῦται ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιτυχίας. Καίτοι δὲ ἐργάζεται πολὺ, τὰ ἔργα του εἶναι ἐκλεκτά.

Ἐκ τῶν πολλῶν ἔργων του διακρίνονται αἱ ἐξῆς συνθέσεις :

«*Ἀνθος δάσους*» ὅπερ εἰς πολλὰς ἐκθέσεις ἐθαυμάσθη,

Ἡ *ἐργασία τῶν μαργαριταρῶν.*

Ἡ *ἐορτὴ τοῦ Σωτῆρος.*

Ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς Γκούλια ἐν Βενετία.

Ἡ *Nina.*

Τριαντάφυλλα καὶ ἀγκάθια.

Αἱ *ῥεῖς ἀγροικαὶ χάριτες.*

Τὸ *παιγνίδι τοῦ Διοβόλου.* ²⁾

Τὸ *χρυσοῦν κέρας.*

Ἄπριλιος.

Μητρικὴ στοργή.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων, εἰκόνισεν ὁ Zonaro πολλὰ ἔργα ἀνατολικῆς συνθέσεως, ἅτινα μαρτυροῦσι τὴν μεταβολὴν τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ περιβάλλοντος.

Ἐκ τούτων ἐξέχουν τὰ ἐξῆς :

Ἡ *εἴσοδος τοῦ Βοσπόρου.*

Ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Γαλατᾶ.

Ἐγιούπ.

Τὸ *Βυζάντιον*

Νιολμπᾶ Μπακτιὲ

Ἐσωτερικὸν ἱζαμίον

Ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου

Ἡ Ἀγία Σοφία

Κασιμ πασσὰς

Ὁδὸς Σιαμπούλ.

Τὰ πλέον δὲ ἀρέσκοντα εἰς τὸν Σουλτᾶνον εἶνε :

Ἡ *ἐπίθεσις*

Οἱ *ἄτακτοι πρροσβέσται*

Τὸ ἱππικὸν σύνταγμα Ὁρτογούλ διερχόμενον τὴν γέφυραν Γαλατᾶ καὶ μεταβαίνον εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τὸ ἔργον τοῦτο δημοσιεύομεν ἐν τῷ παρόντι τεύχει. Τὸν πίνακα τοῦτον ἐδώρησεν ὁ Σουλτᾶνος εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὸν πρόεδρον τότε τῆς Γαλλικῆς βουλῆς Π. Δεσανέλ, ὁ καλλιτέχνης δ' ἐπεφορτίσθη νὰ φιλοτεχνήσῃ νέον πίνακα τοῦ αὐτοῦ θέματος, ὅστις ἤδη κοσμεῖ τὰ Ἀνάκτορα.

Ὡς ἄνθρωπος, ὁ Zonaro εἶνε ἀγαθώτατος καὶ προσηγής. Διαμένει πάντοτε ἐν Κ)πόλει. Ἡ προσωπογραφία του, ἣν δημοσιεύομεν, παριστᾷ αὐτὸν φέροντα τὴν Ὀθωμανικὴν στολήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται ὁ γνήσιος Ἰταλὸς ζωγράφος.

K

1) *Illustri contemporanei. Galleria biografica internazionale. Roma Prof. comm. Fausto Zonaro. 1901.*

2) Περὶ τοῦ ἔργου τούτου πολλὰ ἔγραψεν ἡ «*Tribuna*» εἰς τὸ φύλλον τῆς 41 Ἰανουαρίου 1899.